DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Aprowizacji i Handlu

Warszawa, dnia 15 maja 1945 r.

Nr. 2

TREŚĆ:

4

ZARZĄDZENIE MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU

z dnia 11 maja 1945 r.

w sprawie ustalenia maksymalnej skali zarobkowej dla detalistów.

Na podstawie uchwał Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, ogłoszonych jako okólnik Nr 101 i 102 z dnia 14 kwietnia 1945 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się niniejszym maksymalną dopuszczalną wysokość skali zarobkowej dla detalistów przy sprzedaży artykułów przemysłowych. Wysokość stawek ustala się według załącznika.

§ 2. Pobieranie wyższych stawek jest zabronione i będzie karane z mocy art. 11 pkt. b dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49 w brzmieniu, ustalonym dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. o zmianie dekretu o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 63).

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji i Handlu
dr *J. Sztachelski*

Załącznik do Zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 11 maja 1945 r. w sprawie ustalenia maksymalnej skali zarobkowej dla detalistów.

Grupa I.

	Do cen hurtowych wolno doliczać
węgiel	15%
koks	15%
żelazo i stal jako surowce i półfabrykaty	15%
drzewo w szczapach	20%
„ piłowane	20%
„ rąbane	25%
wyroby z drewna (z wyjątkiem mebli)	35%
ropa naftowa	10%
olej gazowy	10%
smary	15%
benzyna	15%
nawozy sztuczne	20%
chemikalia o charakterze produkcyjnym	20%
papier	15%

Grupa II.

tkaniny bawełniane	30%
„ lniane	30%
„ jedwabne	30%

„ wełniane damskie	30%
„ „ męskie	30%
obuwie skórzane	30%
„ męskie	30%
„ damskie	30%
gotowe ubrania	30%
bielizna damska	30%
„ męska	30%
wyroby trykotażowe	30%
skarpetki	30%
pończochy	30%
nici	30%
mydło	20%
nafta	11%
zapałki	12%
Grupa III.	
cement	15%
cegła	15%
wapno, gips, kreda	15%
szkło okienne	15%
Grupa IV.	
wyroby żelazne	35%
proste maszyny rolnicze i ich części	35%
narzędzia i instrumenty	25%
grabie, łopaty, topory, siekiery	25%
galanteria żelazna	20%
„ szklana	25%
naczynia domowe	25%
wyroby perfumeryjne i kosmetyczne	50%
dywany	30%
kołdry, rękawiczki, czapki	40%
kapelusze i wyroby futrzane	40%
meble	40%

5

OKÓLNIK Nr 22 MINISTRA APROWIZACJI i HANDLU

z dnia 5 maja 1945 r.

w sprawie wniosków z art. 24 dekretu z dnia 2 marca 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych.

W związku z treścią art. 24 dekretu z dnia 2 marca 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 45) zarządzam co następuje:

1) Tymczasowy Zarząd Państwowy, z mocy art. 24 dekretu z dnia 2 marca 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych, jest wyłącznie upoważniony do składania sądom grodzkim wniosków o wyłączenie mienia opuszczonego spod działania dekretu, ze względu na szczególne znaczenie danego majątku dla interesów Państwa.

2) Tymczasowy Zarząd Państwowy składa sądom omawiany w p. 1 wniosek, na skutek pisma wystosowanego przez wydział aprowizacji i handlu urzędu wojewódzkiego stwierdzającego, że przedsiębiorstwo ma szczególne znaczenie dla Państwa.

Pismo musi być należycie uzasadnione.

3) podania do wydziałów wojewódzkich osób i instytucji ubiegających się o to, aby wydział wystąpił do Zarządu Tymczasowego z wnioskiem o spowodowanie wyłączenia mienia opuszczonego spod działania dekretu (p. 2), lub o stwierdzenie, że nie ma w danej sprawie przeszkód do zwrotu mienia, wydziały aprowizacji i handlu rozstrzygają w pierwszej instytucji,

4) podania (p. 3) należy rozpoznawać według przepisów rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zawiadamiając strony o wpłynięciu podania, o powziętej decyzji itp.

Od decyzji wydziałów wojewódzkich służy stronom odwołanie do Ministerstwa Aprowizacji i Handlu.

5) Gdyby termin rozprawy w sądzie grodzkim był zbyt bliski, uniemożliwiający zastosowanie trybu wyżej przewidzianego, wydziały wojewódzkie mogą zwracać się do sądów grodzkich z wnioskiem o odroczenie terminu rozprawy dla umożliwienia złożenia wniosku za pośrednictwem Tymczasowego Zarządu Państwowego.

Minister Aprowizacji i Handlu
dr *J. Sztachelski.*

6

OKÓLNIK Nr 1 DEPARTAMENTU IV HANDLU MINISTERSTWA APROWIZACJI I HANDLU

z dnia 11 maja 1945 r.

w sprawie cen hurtowych artykułów przemysłowych.

Do wszystkich Wojewodów (Naczelników wydziałów aprowizacji i handlu) Starostów (Kierowników referatów aprowizacji i handlu).
Dla podania do wiadomości Izbom Przemysłowo - Handlowym oraz Zarządom miast wydzielonych.

W załączeniu podaje się Okólniki Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1945 r.: Nr 101 — dotyczący tymczasowego ustalenia stałych hurtowych cen artykułów przemysłowych, Nr 102— dotyczący tymczasowych przepisów w sprawie zbytu artykułów przemysłowych po cenach stałych i komercyjnych.

Dyrektor Departamentu IV Handlu
Józef Górniak.

Załącznik Nr 1 do Okólnika Nr 1 Departamentu IV Handlu Ministerstwa Aprowizacji i Handlu z dnia 11 maja 1945 r. w sprawie cen hurtowych artykułów przemysłowych.

OKÓLNIK 101

dotyczy: tymczasowego ustalenia stałych hurtowych cen artykułów przemysłowych.

Do:

1. Departamentów Ministerstwa Przemysłu i Ministerstwa Handlu i Aprowizacji,
2. Centralnych Zarządów Przemysłowych,
3. Wydziałów Przemysłowych oraz Wydziałów Handlu i Aprowizacji Wojewódzk. Rad Narodowych,
4. Wydziałów Przemysłowych oraz Wydziałów Handlu i Aprowizacji Powiatowych Rad Narodowych,
5. Zjednoczeń Przemysłowych,
6. Zakładów Przemysłowych.

1. Ustala się następujący sposób obliczania cen hurtowych dla wszystkich artykułów przemysłowych z wyjątkiem artykułów przemysłu spożywczego, węgla i koksu, żelaza i stali — jako surowców i półfabrykatów — cementu, papieru, nawozów sztucznych, ropy naftowej i jej pochodnych, drzewa i wyrobów z drewna (z wyjątkiem mebli) i artykułów monopolowych.

2. Dla obliczenia stałych cen hurtowych należy przyjąć ceny hurtowe z roku 1939 — w/g rocznika statystycznego z r. 1939 (strona 250) pomnożone przez 6.

W razie gdy ceny na dany artykuł nie figurują w roczniku statystycznym z 1939 r., należy przyjąć za podstawę należycie udowodnione ceny z r. 1939 i również pomnożyć je przez 6.

3. Stosunek cen detalicznych w stosunku do cen hurtowych zostanie ustalony w drodze odrębnego okólnika Ministra Aprowizacji i Handlu.

4. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 1945 r.

Przewodniczący
Komitetu Ekonomicznego Rady Min.
Minister Aprowizacji i Handlu
dr *J. Sztachelski*

Minister Przemysłu
H. Minc

Załącznik Nr 2 do Okólnika Nr 1 Departamentu IV Handlu Ministerstwa Aprowizacji i Handlu z dnia 11 maja 1945 r. w sprawie cen hurtowych artykułów przemysłowych.

OKÓLNIK 102

Dotyczy: tymczasowych przepisów w sprawie zbytu artykułów przemysłowych (z wyjątkiem artykułów przemysłu spożywczego) po cenach stałych i komercyjnych.

Do:

1. Departamentów Ministerstwa Przemysłu,
2. Centralnych Zarządów Przemysłowych,
3. Wydziałów Przemysłowych Wojewódzkich Rad Narodowych,
4. Wydziałów Przemysłowych Powiatowych Rad Narodowych,
5. Zjednoczeń Przemysłowych,
6. Zakładów Przemysłowych.

1. Celem przyspieszenia zaspokojenia potrzeb konsumpcyjnych ludności jak najszybszego uruchomienia zakładów przetwórczych, uzyskania przez nie samowystarczalności finansowej oraz wzmożenia obrotu gospodarczego w kraju — ustala się następujące wytyczne zbytu artykułów przemysłowych (z wyjątkiem artykułów przemysłu spożywczego).

2. Artykuły przemysłowe (z wyjątkiem artykułów przemysłu spożywczego) dzielą się na następujące grupy:

grupa I: węgiel i koks, żelazo i stal jako surowce i półfabrykaty, drzewo i wyroby z drewna (z wyjątkiem mebli) ropa naftowa, olej gazowy, smary, benzyna, nawozy sztuczne, chemikalia o charakterze produkcyjnym, papier;

grupa II: tkaniny bawełniane, lniane, jedwabne, wełniane, obuwie skórzane, gotowe ubrania, bielizna, wyroby trykotażowe, skarpetki, pończochy, nici, mydło, nafta, zapałki;

grupa III: materiały budowlane jak cement, cegła, wapno, gips, kreda, szkło okienne itd.;

grupa IV: wszystkie pozostałe artykuły a więc — wyroby żelazne, proste maszyny rolnicze i ich części, narzędzia i instrumenty jak grabie, łopaty, topory, siekiery, galanteria żelazna, galanteria szklana, naczynia domowe, wyroby perfumeryjne i kosmetyczne, dywany, kołdry, rękawiczki, czapki, kapelusze, wyroby futrzane, meble itd.

3. Zbyt artykułów wymienionych w grupie I jest reglamentowany centralnie. (Na podstawie planu ustalonego przez Komitet Ekonomiczny względnie na podstawie zleceń Komitetu Ekonomicznego i Ministerstwa Przemysłu).

4. Zbyt artykułów wymienionych w grupie II jest reglamentowany centralnie. (Na podstawie planu ustalonego przez Komitet Ekonomiczny względnie na podstawie zleceń Komitetu Ekonomicznego Ministerstwa Przemysłu i Ministerstwa Aprowizacji i Handlu).

5. Sprzedaż artykułów wchodzących w skład grupy I odbywa się po cenach stałych, z tym, że w wyjątkowych wypadkach na podstawie uchwały Komitetu Ekonomicznego dopuszczalna jest sprzedaż po cenach komercyjnych w ilościach ustalonych przez uchwałę Komitetu Ekonomicznego.

6. Sprzedaż artykułów wchodzących w skład grupy II odbywa się wyłącznie po cenach stałych dla potrzeb ludności pracującej, przyczym artykuły te mogą być sprzedawane tylko bądź

na podstawie systemu kartkowego, bądź na podstawie pisemnych zleceń z obowiązkiem ścisłej sprawozdawczości.

7. Ustala się następujące wytyczne dla zbytu artykułów wchodzących w skład grupy III (materiały budowlane).

a) 25% stanu magazynu z dnia 15. 4. 1945 r. oraz 25% bieżącej produkcji winny być zachowane do dyspozycji Departamentu Zaopatrzenia Ministerstwa Przemysłu, z tym, że Departament Zaopatrzenia winien w razie niemożności szybkiego wykorzystania tych artykułów przez siebie, zezwolić odpowiednim zakładom przemysłowym na sprzedaż ich po cenach komercyjnych;

b) 25% stanu magazynu z dnia 15. 4. 1945 r. oraz 25% bieżącej produkcji podlega zbytowi po cenach stałych dla zaspokojenia potrzeb miejscowej ludności. Zbytem po cenach stałych dla zaspokojenia potrzeb miejscowej ludności dysponuje wojewoda, który może przekazywać swoje uprawnienia starostom względnie Zarządom Miejskim. W wypadku jeżeli wojewoda nie wyda zlecenia na sprzedaż artykułów wchodzących w skład grupy III, do dnia 5 maja 1945 r. zakłady przemysłowe są uprawnione do sprzedaży tych artykułów po cenach komercyjnych. Zbytu dokonywują Zjednoczenia Przemysłowe względnie Zakłady Przemysłowe za pisemnem zleceniem Wojewódzkich, Powiatowych, lub Miejskich Wydziałów Przemysłowych, działających w tym wypadku na polecenie odnośnych władz administracyjnych. Ze zbytu winna być prowadzona ścisła sprawozdawczość;

c) pozostałe 50% stanu magazynu z dnia 15. 4. 1945 r. oraz 50% bieżącej produkcji podlega zbytowi po cenach komercyjnych.

8. Ustala się następujące wytyczne dla zbytu artykułów wchodzących w skład grupy IV;

a) 25% stanu magazynu z dnia 15. 4. 1945 r. oraz 25% bieżącej produkcji winny być zachowane do dyspozycji Departamentu Zaopatrzenia Ministerstwa Przemysłu, z tym, że Departament Zaopatrzenia winien w razie niemożności szybkiego wykorzystania tych artykułów przez siebie zezwolić odpowiednim Zakładom Przemysłowym na sprzedaż ich po cenach komercyjnych;

b) pozostałe 75% stanu magazynu z dnia 15. 4. 1945 r. oraz 75% bieżącej produkcji podlega zbytowi po cenach komercyjnych.

9. Ceny stałe dla poszczególnych artykułów zostaną ustalone odrębnym zarządzeniem.

10. Jako cenę komercyjną rozumie się przeciętną cenę wolnego rynku zmniejszoną o 10%; dla ustalenia cen komercyjnych Wojewódzkie Wydziały Przemysłowe w terminie do 25 kwietnia zatwierdzać będą propozycje w sprawie cen komercyjnych, obowiązujące na terenie danego województwa dla poszczególnych artykułów.

11. Zbyt przez Zakłady Przemysłowe zarówno po cenach stałych jak i komercyjnych dopuszczalny jest wyłącznie jako zbyt hurtowy. Sprzedaż detaliczna przez Zakłady Przemysłowe wzgl. Zjednoczenia Przemysłowe jest zabroniona. Zabroniona jest sprzedaż po cenach komercyjnych Przedsiębiorstwom Państwowym lub pod zarządem państwowym, Urzędom Państwowym i Samorządowym.

Sprzedaż po cenach komercyjnych dopuszczalna jest jedynie spółdzielniom oraz firmom prywatnym po zaspokojeniu zapotrzebowań spółdzielń.

12. Rozrachunki ze sprzedaży po cenach komercyjnych winny być przeprowadzane bezwarunkowo za pośrednictwem Banku.

13. Sprzedaż po cenach stałych i komercyjnych dla Zakładów Przemysłowych wchodzących w skład Zjednoczeń Przemysłowych, może się odbywać przez Zjednoczenia, bądź za zgodą Zjednoczeń bezpośrednio przez Zakłady. Dla Zakładów Przemysłowych podległych Wojewódzkim Wydziałom Przemysłowym sprzedaż powinna być dokonywana bezpośrednio przez Zakłady Przemysłowe.

14. Różnica między ceną stałą a ceną komercyjną osiągnięta ze sprzedaży dokonanych przez Zakłady Przemysłowe przelewana jest na rzecz Skarbu Państwa z potrąceniem:

a) sum niezbędnych dla pokrycia ewentualnych niedoborów między przydziałami aprowizacyjnymi faktycznie otrzymanymi przez załogę danego Zakładu Przemysłowego, a przydziałami należnymi załodze danego Zakładu Przemysłowego, w/g obowiązujących przepisów;

b) sum dla pokrycia kosztów zakupu na wolnym rynku artykułów pomocniczych, niezbędnych dla utrzymania produkcji zakładów, w wypadku jeżeli te artykuły nie mogą być zakupione po cenach stałych;

c) sum dla odbudowy kapitałów obrotowych zakładów według norm, które zostaną ustalone w odrębnym zarządzeniu. Organy skarbowe mają prawo kontroli prawidłowości wydatków wymienionych w punktach a), b) i c).

15. Zasady zbytu dla Zakładów Przemysłowych nastawionych głównie na zamówienia wojskowe zostaną wydane oddzielnie.

16. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 bm. i obowiązuje do dnia 1 czerwca br.

17. Za szybkie i sprawne wykonanie wytycznych zawartych w niniejszym okólniku, mających poważne znaczenie dla całokształtu życia gospodarczego w Kraju, są osobiście odpowiedzialni Dyrektorzy Zjednoczeń Przemysłowych, Kierownicy Zakładów Przemysłowych oraz Kierownicy Wydziałów Przemysłowych.

Przewodniczący Komitetu Ekonomicznego
Rady Ministrów
Minister Przemysłu *H. Minc.*

Tłoczono z polecenia Ministra Aprowizacji i Handlu w Zakł. Graf. Spółdz. Wyd. „Książka" w Łodzi.
Do nabycia: Ministerstwo Aprowizacji i Handlu — Warszawa, Puławska 28.

Cena Zł 5